

Arrest

nr. 180 173 van 23 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 19 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn te Brikama. U bent een actief lid van de United Democratic Party (UDP), net als uw vader M.L.S. en uw tante N.N.. Zij zijn beiden vooraanstaande leden die, samen met partijleider Ousainou Darboe en belangrijk partijlid S.S. protesteren op 16 april 2016 in Westfield. Hiervoor worden de partijleiders, Ousainou Darboe én 18 anderen dus, één voor één opgepakt; uw tante en uw vader worden in jullie compound in Brikama opgepakt. Op 20 juli 2016 worden ze veroordeeld door de rechtbank. Sinds april zitten ze echter in de Central Prison in voorhechtenis, ze komen niet vrij in afwachting van het proces. U woont dus met uw vader en uw tante in een compound, daar wonen ook uw broer M.B. en uw moeder I.B.. Ook zij zijn beiden lid van de UDP. Wanneer uw tante en uw vader opgepakt worden door mannen die in burger zijn, op 16 april 2016, vluchten uw moeder en uw broer. U weet niet waar ze nu zijn, u vernam

niets meer van hen. U duikt op dat moment zelf onder. Via de burens, onder andere via F.M., een goede vriend van u, hoort u dat de auto van de overheid, met geblindeerde ruiten en zonder nummerplaat noch erg regelmatig langs jullie compound komt. U wordt niet persoonlijk bedreigd, u leidt af dat u gezocht wordt door wat uw burens u vertellen. U duikt dus onder sinds 16 april 2016, u verblijft achtereenvolgens bij verschillende vrienden. Onder hen M.L., hij is een zakenman die goederen importeert. Door uw eigen job als verkoper kent u hem dan ook al lang, hij gaat akkoord om u enkele dagen in huis te nemen. In zijn afwezigheid, hij gaat 's ochtends vroeg naar zijn zaak, steelt u zijn paspoort met een Amerikaans visum en een Schengenvisum, zijn kredietkaart en nog een onbekende kaart. U contacteert uw zus, M.M., die sinds enkele jaren in het Verenigd Koninkrijk verblijft met man en kinderen en daar werkt. Zij regelt uw reis naar Europa, het kost haar drie weken, een vriend van haar, ene K., helpt u. Op 23 november 2016 neemt u in Banjul de vlucht SN 204 naar Brussel onder uw eigen identiteit, in Senegal smijt u echter uw eigen paspoort weg. Einddoel is uw oom, C.O.B., die in Malmö Zweden verblijft en daar een Afrikaans restaurant heeft. Eens daar aangekomen zou hij voor u beslissen of u asiel moet aanvragen. In transit in Brussel gebruikt u het paspoort van M.L., hierop wordt u de toegang tot het grondgebied geweigerd en kan u niet verder reizen naar Kopenhagen, Denemarken. U vraagt asiel aan op 24 november 2016. Eens u in België bent raakt u op de hoogte van de nederlaag van Jammeh in de presidentsverkiezing, Adama Barrow van de oppositiecoalitie wint de verkiezingen. U verneemt ook dat Jammeh het verlies aanvaardt op de Gambiaanse televisie. Tevens, en vooral, verneemt u via uw zus dat uw vader samen met de 18 andere oppositieleden vrijgelaten is op maandag 5 december 2016. U contacteert hem niet, want u bent te bang om naar Gambia te bellen. Via uw advocaat, dient u een kopie van uw identiteitskaart in, die vervallen is op 31 augustus 2015, en twee artikels van 21 juli 2016 over de veroordeling van Ousainou Darboe en de 18 leden van de oppositie, één van de BBC en één van IBTIMES.

B. Motivering

Het CGVS stelt vast dat u doorheen het gehoor overgaat tot vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen. Dit leidt er toe dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u onder **frauduleuze intenties** de toegang tot het grondgebied probeert te krijgen. Hoewel u van Gambia naar België reist onder uw eigen identiteit, met name S.B., geboren op 14/11/1984 in Brikama (zie administratief dossier), neemt u, bij controle op de luchthaven Brussel Nationaal, een identiteit aan die niet de uwe is, meer bepaald M.L., geboren op 13/05/1975 in Brikama. U smijt doelbewust uw eigen geldig paspoort (16/04/2012 – 16/04/2017) weg in Senegal (CGVS p.4) en gebruikt een gestolen paspoort (CGVS p.3), dat van uw vriend M.L. (dd. 28/03/2012 – 28/03/2017) (zie administratief dossier) met een geldig Schengenvisum (dd.26/03/2016 – 28/12/2016). Pas wanneer u aan de grens, in Brussel Zaventem, tegengehouden wordt omdat de foto niet gelijkend is en u ingelicht wordt dat u de toegang tot het grondgebied ontzegt wordt (zie administratief dossier) vraagt u asiel aan, onder uw eigen naam S.B.. Bovendien verklaart u dat uw doel in Zweden niet is om asiel aan te vragen, u vlucht gewoon, dat uw oom die daar woont dat ging beslissen (CGVS p.3). **Hieruit blijkt, op zijn minst, dat internationale bescherming zoeken voor u geen prioriteit is.** Dit alles doet al een serieuze afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid en uw nood aan internationale bescherming. Toch zal het CGVS, voor de volledigheid, uw asielmotieven bespreken. Deze zijn op zich niet geloofwaardig te noemen, u gaat immers over tot erg vage én tegenstrijdige verklaringen.

Inzake uw link met de UDP kan u ten eerste **niet aannemelijk maken dat u zelf daadwerkelijk een lid van de partij UDP** bent. Erg opmerkelijk, u stelt bij uw eerste interview met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (zie administratief dossier Vragenlijst CGVS punt 3), dat u zelf geen actief lid bent maar dat uw vader een actief en vooraanstaand lid is. Op uw gehoor met het CGVS maakt u daar, **volledig tegenovergesteld**, van dat u een erg actief lid bent en overal gaat waar ze een meeting hebben (CGVS p.7). Wanneer u met de tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, kan u niets meer verklaren dan dat u het wel zo zei op uw eerste onderhoud. Hierbij komt dat, wanneer u gevraagd wordt naar een bewijs van uw lidmaatschap u, uiterst opmerkelijk, verklaart dat u misschien een lidkaart krijgt als u hen contacteert, dat u daar eigenlijk nooit voor appliqueerde (CGVS p. 7). U wordt er verschillende malen op gewezen dat het vreemd is dat u dan, als actief lid van een oppositiepartij, een week voor de presidentsverkiezingen van 2 december 2016 vlucht (CGVS p.7, p.18). Dit terwijl u naar uw eigen verklaring al 8 maand ondergedoken zit (CGVS p. 16) én deze verkiezing rechtstreeks invloed heeft op de situatie van uw vader en uw tante; die net vastzitten voor protesten tegen de Gambiaanse regering en wiens situatie dus grondig kan veranderen na de verkiezing. De eerste maal stelt u enkel dat u "liep en liep" en bang was (CGVS p. 7).

Bij uw tweede kans (CGVS p.18) gaat u over tot vage en algemene (veronder)stellingen over de Gambiaanse politiek. U heeft geen hoop op dat moment op een gunstige uitkomst door de corruptie in

Gambia, van uw zus, hoort u, in bent dan al in België, ook dat de communicatie op de verkiezingsdag stil ligt in Gambia. Dit zijn echter verklaringen voor uw eigen vertrek. **Het feit dat u de uitkomst van de verkiezing niet afwacht ondermijnt al deels uw band met de UDP én die met de vastgezette personen waarvan u beweert dat ze dichte familie van u zijn.** U stelt zelf bovendien dat u **zelf nooit bedreigd bent door de overheid** (CGVS p. 18). De stelling dat u gezocht wordt, dit tot vlak voor uw vertrek, berust dan ook op vermoedens; verklaringen van uw burens namelijk (CGVS p. 9-10, p. 18). U identificeert F.M. als een goede vriend, daarom riskeert hij zijn leven voor u, en buurman die u altijd de informatie geeft (CGVS p.19). U kan hem echter amper omschrijven, u raakt niet verder dan stellen dat hij "een zwarte grote man" is, toch opmerkelijk voor iemand die zijn eigen veiligheid riskeert om u in te lichten over de situatie.

Het CGVS confronteert u ermee dat het eerder lijkt alsof u de algemene actualiteit volgt, maar dat u geen connectie met de UDP kan aantonen. U stelt dat u altijd meetings en campagnes deed (CGVS p. 17). U krijgt dan ook de kans om hier geloofwaardige uitleg over te verschaffen. In eerste instantie kaatst u de vraag tweemaal terug (CGVS p. 17-18). Pas daarna gaat u over tot de erg vage verklaring dat "veel mensen komen naar ons huis, begrijp je, ze gaan dan met mensen in de voertuigen, sommigen gaan er op staan, het is vol, we roepen roepen en zwaaien met vlaggen, ja. " (CGVS p.18). Dit kan ieder persoon die ooit een campagne of meeting gepasseerd is echter ook verklaren. Er wordt u gevraagd of dat alles is en u stelt van wel. Toch krijgt u nog een kans op meer verduidelijking. Over de UDP stelt u dan ook dat, wanneer u gevraagd wordt wat u dan zei op campagne, enkel dat ze voor "de verandering" zijn (CGVS p. 19). Wanneer u gevraagd wordt naar de campagnepunten van Adama Barrow, de president-elect, lid van de UDP, kan u er geen aanhalen (CGVS p. 10). Dit is vooral opmerkelijk omdat een groot campagnepunt (zie COI administratief dossier) van Barrow het vrijlaten van alle politieke gevangenen is, iets wat u en uw familie rechtstreeks aanbelangt. U stelt dat u, uit angst het niet gevolgd heeft sinds uw vader gearresteerd is en u ondergedoken leeft (CGVS p.10, p.12). Dit is al vreemd, gezien de situatie van uw vader, zou het net van u te verwachten zijn dat u de politiek op de voet volgt. Opmerkelijker, u stelt hierop ook dat u niets weet over partijen en "dat soort dingen" (CGVS p. 10). Zo kent u vooraanstaande oppositiefiguren als Mariam B. Secka en Fatoumata Jallow Tambajong, leider van de huidige coalitie van de oppositie niet (zie COI administratief dossier) (CGVS p. 12). Hoewel u uw eigen familiecompound omschrijft als een soort van epicentrum voor de campagnevoering in Brikama; waarbij er bij jullie gekookt wordt en het transport van bij jullie uit vertrekt (CGVS p.8) raakt u dus nooit verder dan uiterst vage stellingen. U overstijgt op geen enkel moment de algemene kennis over de Gambiaanse politiek. **Door dit alles kan het CGVS niet aannemen dat u zelf een actieve rol in de UDP speelt en hierdoor bescherming nodig hebt.**

Aangezien uw eigen band met de UDP en uw eigen daaraan gerelateerde vrees niet geloofwaardig zijn, bespreekt het CGVS hieronder ook uw afgeleide vrees op basis van uw familieband met uw vader M.L.S. en uw tante N.N., die actief waren voor de UDP. **U kan deze echter ook op geen enkel vlak aannemelijk maken.** Het CGVS stelt vast dat u uw **vaders naam niet draagt**, u heeft de naam van uw moeder, namelijk B., en vooral dat u hier geen enkele geloofwaardige uitleg aan kan geven. U raakt niet verder dan "ik nam haar naam" (CGVS p. 4). U stelt eerst dat u zelf haar naam nam en dat u ze in Gambia uw documenten naar haar naam veranderden (CGVS p. 4-5). Zo lijkt het een bewuste stap. Echter, meteen daarna, verklaart u het tegenovergestelde, dat het zo was toen u opgroeide en dat het altijd zo geweest is (CGVS p.5). U wordt er op gewezen dat het vreemd is dat u uw vaders naam niet draagt, vooral aangezien u niet kan verklaren waarom, uw ouders zijn tevens nooit gescheiden. U stelt dat u de reden niet weet, dat het gewoon zo is, bij een tweede confrontatie stelt u, opmerkelijk, dat mensen in Gambia de naam van hun moeder dragen. U wordt gevraagd of dat een traditie is en u stelt slechts dat u het nooit aan uw ouders vroeg (CGVS p.5). Wanneer u er ook op gewezen wordt dat de naam van uw vader M.L.S. meer lijkt op de naam van het gestolen paspoort M.L. dan op de uwe, stelt u dat Gambia een klein land is en dat twee mensen die in dezelfde compound wonen, dezelfde naam kunnen hebben. Dat is opmerkelijk aangezien u in dezelfde compound als uw vader woont, familie van hem bent en zijn naam net niet draagt (CGVS p.5). Dit is dus geenszins een verklaring voor het hebben van een andere naam. **Het CGVS merkt tevens op dat het geen enkele informatie** over M.L.S., uw beweerd vader, vindt als zijnde een van de vastgezette oppositieleden en dat u zelf, hoewel u meermaals beweert dat het in de media staat (CGVS p.8, p.16, p.17) , ook **geen bewijzen** van arrestatie van iemand met deze naam aandraagt. U stelt, hiermee geconfronteerd, dat u "het misschien kan vragen" (CGVS p. 20). Nog opmerkelijker, wanneer u gevraagd wordt naar bewijs van een link met uw vader, stelt u gewoonweg dat u er geen heeft (CGVS p.7), maar dat het wel zo is, dat hij uw vader is.

Toch krijgt u **uitgebreid de kans om het over M.L.S. te hebben en zijn bestaan als uw vader aannemelijk te maken.** Iets waar u dan ook niet in slaagt.

U stelt dus zelf dat hij erg gekend is (CGVS p.7). Echter, wanneer u hierover uitleg gevraagd wordt, omschrijft u in eerste instantie, vaag, wat er in jullie compound gebeurt (CGVS p.8) (cf. supra). U wordt

er op gewezen dat dit niet over uw vader gaat, maar over organisatorische zaken. Pas op de letterlijke vraag wat uw vader dan doet binnen de UDP stelt u, ook weer vaag, dat hij een "mobilisator" is (CGVS p. 8). U stelt dat hij dit al, sinds u hem kent doet, al "vele, vele jaren" (CGVS p. 8). Toch kan u daar verder niets over zeggen, zo weet u niet waarom uw vader, als "mobilisator" niet actief is op sociale media (CGVS p. 16). Het is uiterst ongeloofwaardig dat u bij uw vader woont (CGVS p.10), uw hele leven, in dezelfde compound, maar dat u zijn rol bij de UDP niet aannemelijk kan maken. **U draagt dus zijn naam niet en u kan niet bewijzen dat hij bestaat.**

Ook over uw beweerde tante, N.N., blijft u opmerkelijk beknopt. U stelt dat ze ook belangrijk is in de UDP, erg gekend en al "heel heel lang" lid is, maar over haar rol zegt u enkel dat ze vertaalt en soms eens kookt (CGVS p.10). Dit is dus, opnieuw, erg vaag. Vooral omdat u zegt dat uw tante ook in uw compound woont (CGVS p. 13). De door u beweerde tante, N.N., is wel in de media gekomen, met een statement, zoals u zelf aangeeft (CGVS p. 11) **maar de informatie die u over haar geeft is niet gelijklopend met de COI waarover het CGVS beschikt, aangaande dit statement.** Vooreerst stelt N.N. zichzelf voor als een zakenvrouw die toevallig langs het protest in Westfield passeerde op 14 april 2016 en dus toevallig gearresteerd werd (zie COI administratief dossier). Ze identificeert zich ook niet als een lid van de UDP, maar als een supporter. Dit is toch op zijn minst gezegd opmerkelijk voor iemand waarvan u beweert dat ze een vooraanstaand lid is van de UDP. **Daarbij komt dat u stelt dat u geen bewijs heeft van uw relatie met uw tante (CGVS p. 15) en dat u nooit probeert haar te contacteren (CGVS p.7).**

Het CGVS kan trouwens niet anders dan vaststellen dat u amper iets weet over het protest, naar aanleiding van het welke uw vader en uw tante volgens uw verklaringen gearresteerd zijn. Vooreerst situeert u dit protest én de arrestatie van beiden het ganse gehoor lang op 16 april 2016 (CGVS p. 6, p.12, p.13) en stelt u dat u sindsdien onderdook. Dit terwijl u op uw eerste interview (zie administratief dossier, Vragenlijst CGVS punt 5) verklaart dat u in de week na de 16de onderdook. Over het protest op 16 april 2016 zegt u in eerste instantie enkel "Ze arresteerden mensen gewoon ja, ik hoorde dat in Westfield, een hoe zeg je dat, een burgerprotest was, ik was er niet, ik hoorde geruchten, sinds dan arresteerden ze mensen een voor een" (CGVS p.9). Dit is niet enkel erg vaag, maar u heeft het over geruchten terwijl het over uw eigen familieleden gaat. U wordt gevraagd waarom u niet meer weet, als uw vader een prominent lid is, en u repliceert hierop dat u buiten bent als verkoper (CGVS p.10). Dit is echter geen afdoende verantwoording voor uw vage verklaringen. Hiermee geconfronteerd stelt u dat u de hoofdreden niet kent (CGVS p. 10). U wordt er op gewezen dat u beweert een actief lid te zijn van de UDP en dat dit niet met elkaar strookt, maar u stelt dat u naar meetings gaat maar dat protesten niet belangrijk zijn, toch een vrij omgekeerde redening. Op zich haalt dit de geloofwaardigheid van uw beweerde betrokkenheid (via uw familieleden) bij dit protest al onderuit.

Bovendien gaat u over tot een grote verwarring aangaande de protesten. U verwacht twee belangrijke data, 14 en 16 april 2016 en de daarop volgende arrestatierondes, die van S.S. en N.N., uw beweerde tante, op 14 april en die van UDP-leider Darboe en de 18 andere oppositieleden op 16 april. Het is hoegenaamd ongeloofwaardig dat u het verschil niet kent. Vooral omdat u niet eens lijkt te weten dat er **twee verschillende protesten** zijn, namelijk een protest op 14 april 2016, naar aanleiding van het welke N.N. effectief samen met S.S. gearresteerd werd (zie informatie administratief dossier). N.N. wordt dus niet samen met Darboe op 16 april 2016 gearresteerd zoals u beweert. Opmerkelijk is dat ze dit ook zelf stelt in het statement waar u het over heeft (zie informatie administratief dossier). Het gaat dus ook om een kapitale tegenstrijdigheid met de informatie waarover het CGVS beschikt, dit doet volkomen afbreuk aan de door u beweerde relatie met N.N.. Op 16 april 2016 wordt dan een protest georganiseerd om de vrijlating van S.S. te eisen (zie informatie administratief dossier), hierbij wordt Darboe, samen met de 18 anderen vastgezet. Dit terwijl u beweert dat ze één voor één opgepakt worden thuis, net als uw vader en tante (CGVS p. 6, p.9). Nóg opmerkelijker is dat u zelf artikels indient met informatie die uw eigen verklaringen tegenspreken. In het BBC-artikel (zie administratief dossier) dat u indient staat er dat Ousainou Darboe met 18 anderen gearresteerd wordt op 16 april, net omdat ze protesteerden om de vrijlating van S.S. te eisen. Dit terwijl u, bij hoog en bij laag, beweert dat S.S. één van de 18 is die op 16 april met Darboe, en met uw vader en tante, gearresteerd zijn (CGVS p.11). U blijft hierin volharden wanneer u op de twee verschillende data van protesten en redenen van protest gewezen wordt (CGVS p. 11). U weet ook niets over de rol van S.S. in de UDP, u stelt enkel dat hij een grote is (CGVS p. 19), terwijl in het artikel van IBTIMES (zie administratief dossier), dat u nota bene zelf indient, staat dat hij partijsecretaris is. Twee maal weet u dus eigenlijk niet wat er in de artikels staat die u zelf als bewijs neerlegt. U wordt er op gewezen dat u S.S. en S.K., een ander UDPlid dat gearresteerd wordt bij protesten naar aanleiding van S.S.s arrestatie, en dus wel gelijktijdig met Darbou vastzit, en om het leven komt in de zomer van 2016, misschien door elkaar haalt (CGVS p. 11-12), maar u blijft volhouden dat S.S. en uw tante N.N. op 16 april 2016 gearresteerd worden.

Opmerkelijk is het ook dat wat u verklaart te weten over het protest, u weet via facebook en het nieuws en niet via uw vader of uw tante (CGVS p.10-11), u kan dit niet verklaren. **Op geen enkel moment**

blijkt echter dat er een rechtstreeks contact tussen u en de personen waarvan u beweert dat het uw vader en uw tante te zijn. U weet bovendien dat Ousainou Darboe en de 18 oppositieleden vrijgelaten zijn op maandag 5 december 2016 (zie COI administratief dossier) (CGVS p.6, p.13). Dit impliceert dan ook uw vader en uw tante vrij zijn, dat weet u (CGVS p.6), toch **neemt u de moeite niet om uw vader te contacteren** (CGVS p. 16). U weet dit bovendien niet rechtstreeks van uw vader of uw tante, maar via uw zus, in het Verenigd Koninkrijk (VK) die het via het nieuws weet (CGVS p. 17) en via een Gambiaanse jongen in het transitcentrum (CGVS p.6). Ook in de periode dat uw vader en uw tante vastzitten heeft u geen enkele stap ondernomen om hen te contacteren (CGVS p.7, p.17), uit angst. **Hier creëert u opnieuw een afstand tussen uzelf en de door u beweerde vervolgingsfeiten van uw vader en tante.** Ook dit ondermijnt dus verder de door u ingeroepen feiten. Het CGVS kan van u verwachten dat u informeert naar de toestand van uw vader, eens hij na acht maanden opsluiting, vrij komt. Daar wordt u ook op attent gemaakt, maar u haalt telkens dezelfde reden, namelijk angst aan (CGVS p. 17). U stelt dat u geen contact neemt omdat uw zus, vanuit het VK, zegt dat u niemand in Gambia mag contacteren. Erg opmerkelijk, u verklaart zelf, dat u, in België als eerste naar F.M., toch ook in Gambia, gebeld heeft (CGVS p.17, p. 19). U wordt er op attent gemaakt dat u, net ervoor, gesteld heeft dat u, uit angst, niet naar Gambia belt om te informeren naar de toestand van uw vrijgelaten vader. U verklaart dat uw zus het u moest zeggen dat u niet mocht bellen (CGVS p. 19). Wanneer u gezegd wordt dat u degene ben die vlucht en vreest voor uw leven en niet uw zus, stelt u, dat zij er meer ervaren in is (CGVS p.19). Dit is een opmerkelijke stelling want u zei zelf dat uw zus naar het VK ging om te werken en daarom een visum kreeg (CGVS p. 18), hieruit blijkt niet dat ze zelf een vrees heeft ten aanzien van Gambia.

Tot slot, ook over andere zaken blijft u erg vaag. **U kan niets zeggen over 16 april 2016, wat er dan effectief gebeurd is met uw vader en tante**, dit is toch erg vreemd aangezien u beweert dat ze in jullie compound gearresteerd zijn (CGVS p.12-13). De vraag wordt u verschillende malen gesteld maar u kan niet antwoorden, uiteindelijk stelt u slechts "gewoon het protest die dag". Dit is opnieuw uitermate vaag. Verder weet u ook niet wat de officiële klacht tegen uw tante en vader is, ook hier heeft u het enkel over het protest en dat dit niet mag (CGVS p. 13). Dit alles wijst er, ook, op dat u geen band heeft met deze personen. **Ook over uw broer en moeder en hun rol in de UDP blijft u uitermate vaag.** Soms gaan ze mee met de partij (CGVS p. 19). Tevens zegt u enkel dat ze gevlucht zijn en u nooit meer iets van hen vernomen heeft; maar niet hoe dit precies gebeurd is (CGVS p. 14). Ook over de acht maanden, tot een serieuze periode, die u ondergedoken doorbracht kan u enkel zeggen dat u van huis naar huis ging en bij vrienden bent (CGVS p. 14, p.16). Buiten M.L., de man wiens paspoort u frauduleus gebruikte, bij wie u slechts enkele dagen verblijft (CGVS p.15), identificeert u geen enkele vriend of verblijfplaats. Wanneer u gevraagd wordt om M.L. te omschrijven, u identificeert hem als zakenpartner en als vriend, slaagt u daar ook amper in; hij is een normale en vriendelijke man (CGVS p. 15). **Ook al deze randfeiten van uw asielmotieven zijn dus uitermate vaag.**

Over uw documenten merkt het CGVS het volgende op. U beweert dat uw vader en uw tante vermeld staan in de artikels die u indient maar u zelf niet, omdat u niet teruggevonden wordt (CGVS p.4). Het CGVS merkt op dat beiden niet vermeld staan in de artikels. Over uw verlopen identiteitskaart merkt het CGVS op dat het om een kopie gaat. Bovendien onderbouwt deze identiteitskaart op geen enkele manier uw asielmotieven.

Kortom, u kan op geen enkel vlak uw link, persoonlijk of familiaal, met de UDP en met de vervolging van oppositieleden aantonen. Hierdoor kan het CGVS dan ook geen geloof hechten aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

1.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoekende partij uit "De Standaard 10.12.2016, "Gambiaanse dictator wil toch niet opstappen" en "De Standaard 15.12.2016, "Gambiaanse dictator stuurt leger af op kiescommissie"; en "Eerste van vijf facebook pagina's op naam van M. L. S.". Ter terechtzitting wordt nog een foto van een geboorteakte neergelegd.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan "van de wet, in het bijzonder van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van artikel 48/4 in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 3 (verbod van foltering) van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd en 2 (recht op leven) en 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen), 18 (recht op asiel) en 6/12 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009; schending van de zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoeker licht toe dat verwerende partij de identiteit van verzoeker niet betwist zodat het motief dat “de kopie van de identiteitskaart geen bewijs levert van het asielrelaas (...) de nationaliteit van verzoekende partij als aanknopingspunt om de asielaanvraag te beoordelen niet in twijfel” trekt. Hij stelt dat zijn oom in Zweden hem verder zou helpen om daar asiel aan te vragen: “Om probleemloos te kunnen vertrekken heeft verzoekende partij haar eigen paspoort gebruikt maar heeft de fout begaan om ook het paspoort van haar vriend M. L. dat een geldig Europees visum had te gebruiken in de poging om tot in Zweden te geraken. Omdat zij bang was dat zij in het bezit was van twee paspoorten heeft zij zich van haar eigen paspoort ontdaan maar bij de eerste controle haar werkelijke naam opgegeven. Verzoekende partij kan daarom niet verweten worden dat zij in het kader van haar asielaanvraag frauduleus heeft gehandeld. Haar asielaanvraag is niet door fraude aangetast. Het principe van *fraus omnia corrumpit* is niet 7/12 van toepassing. Het motief van verwerende partij dat hierop steunt kan niet weerhouden worden.”.

Inzake zijn politieke activiteiten bevestigt verzoeker dat hij politiek “actief” is door zich te informeren (facebook en nieuws) maar hierbij ondergedoken leefde wat haar inzet beperkte en wat verwerende partij niet betwist (“Het CGVS confronteert u ermee dat het eerder lijkt alsof u de algemene actualiteit volgt”). Verzoekende partij is zoon en neef van de politiek protesterende vader en tante die werden gearresteerd en opgesloten en hij verbleef op dezelfde familiecompound waar de logistieke steun (keuken en transport) voor UDP werd georganiseerd. Deze arrestaties verplichtten verzoekende partij onder te duiken: “Verzoekende partij heeft voor de naam van de moeder gekozen (B.) en de naam van de vader is een zeer courante naam in Gambia. Stuk nr. 5.”. Verzoekende partij verklaart nog dat zij geen vertrouwen had in de uitkomst van de verkiezingen en daarom gevlucht is. Zij benadrukt dat de actuele ontwikkelingen in haar land van herkomst haar gelijk geven en verwijst naar bijgevoegde persartikels.

Ten slotte stelt verzoekende partij “De bestreden beslissing dateert van na de meest actuele ontwikkelingen waarbij de Gambiaanse uittredende president kennelijk aangeeft zijn macht met de hulp van het leger te willen behouden (zie de stukken nrs. 3 en 4). Zelf kwam hij destijds met een staatsgreep aan de macht en is hiermee niet aan zijn proefstuk toe. Verwerende partij heeft hiermee geen rekening gehouden en uit de tekst van de bestreden beslissing blijkt dat zij de nood aan internationale bescherming op grond van artikel 48/4 van voormelde Wet van 15 december 1980 niet heeft onderzocht.”.

2.2. Beoordeling

2.3. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5. De nationaliteit van verzoekende partij wordt niet betwist. Echter verzoeker heeft twee paspoorten op verschillende namen, met name op M.L. en volgens het paspoort geboren op 13 mei 1975 maar volgens verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken 28 november 2016) is M.L. geboren op 14 november 1984 en zoon van M.L.S. en I.B.. Volgens het verslag van de grensinspectie behoort het paspoort van M.L. verzoeker niet toe (imposter, foto niet gelijkend). Volgens de vragenlijst van 28 november 2016 is verzoeker S.B. alsook volgens het tweede paspoort en geboren op 14 november 1984.

Voorts stelt het CGVS vast dat verzoeker de naam van zijn vader niet draagt maar de naam van zijn moeder en verzoeker hiervoor geen uitleg aan kan geven (CGVS p. 4). Wanneer gevraagd wordt naar het bewijs van een link met zijn vader-politiek, stelt verzoeker gewoonweg dat hij er geen heeft (CGVS p.7), maar *“dat het wel zo is, dat hij zijn vader is”*. Ter terechtzitting stelt verzoekers raadsman dat verzoeker een inspanning gedaan heeft om zijn identiteit aan te tonen. Verzoekende partij legt inderdaad een foto neer van een geboortecertificaat die verzoekers zus in het Verenigd Koninkrijk heeft gemaaild. Hieruit kan blijken dat verzoeker de zoon is van M.L.S. en hij zijn moeders naam draagt. Samengenomen met de kleurenkopie van verzoekers het tweede paspoort op naam van B. S. (zie stuk van de grensinspectie) kan worden aangenomen dat verzoeker zijn identiteit B. S. aantoonst.

2.6. Verzoeker had er alle belang bij om zich onder zijn echte identiteit aan te melden bij de grensinspectie waar hij onder eigen naam asiel kon aanvragen. Verzoeker heeft dus manifest geen prioriteit gemaakt van het aanvragen van asiel wat hij zonder problemen had kunnen doen bij zijn aankomst in België. Verzoekers bewering dat het de bedoeling was in Zweden asiel aan te vragen met de hulp van zijn oom, doet geen afbreuk van verzoekers gebruik van valse stukken en het nalaten asiel aan te vragen zodra dit mogelijk is. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers nood aan internationale bescherming.

2.7. De kern van verzoekers asielrelaas is gesteund op verzoekers familieband met twee vooraanstaande UDP leden in Gambia met name zijn vader M.L.S. en zijn tante N.N.. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat verzoeker bij zijn verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel over zijn vader sprak en niet over zijn tante die nochtans een belangrijke persoonlijkheid is in Gambia.

2.8. Indien ter terechtzitting een fotoafdruk van een geboorteakte wordt neergelegd waaruit kan blijken dat verzoeker de zoon is van M.L.S., dan nog kan hiermee niet aangetoond worden dat deze kan aantonen kan hij evenmin aantonen dat M.L.S. een vooraanstaand politiek is die gearresteerd was en de reden - volgens de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken, de enige reden - was waarom hij Gambia zou ontvlucht zijn. Indien M.L.S. meermaals in de media verscheen (CGVS p.8, p.16, p.17) dan kan niet aangenomen worden dat hierover geen berichtgeving kan aangebracht worden. Het CGVS merkte tevens op dat het geen enkele informatie over M.L.S., verzoekers beweerde vader, vindt als zijnde een van de vastgezette oppositieleiden en verzoeker hiermee geconfronteerd enkel stelt, dat hij *“het misschien kan vragen”* (CGVS p. 20). Bij het verzoekschrift of ter terechtzitting brengt verzoeker evenmin enig gegeven naar voor die zijn bewering enigszins kan ondersteunen. Aldus niettegenstaande verzoeker hiertoe uitgebreid de kans kreeg, legt hij geen elementen voor van het bestaan van een vooraanstaand UDP-lid met de naam M.L.S., noch van diens arrestatie. Dit klemmt te meer nu verzoeker ook stelt dat deze persoon de broer zou zijn van een politieke persoonlijkheid van grote bekendheid in Gambia nl. N.N. en ze vanuit eenzelfde compound politieke actie zouden gevoerd hebben.

Ook kon verzoeker geen nadere toelichtingen verstekken over M.L.S.. pas na aandringen stelde verzoeker dat hij mobilisator zou zijn. De bestreden beslissing stelt terecht *“Toch kan u daar verder niets over zeggen, zo weet u niet waarom uw vader, als “mobilisator” niet actief is op sociale media (CGVS p. 16). Het is uiterst ongeloofwaardig dat u bij uw vader woont (CGVS p.10), uw hele leven, in dezelfde*

compound, maar dat u zijn rol bij de UDP niet aannemelijk kan maken. U draagt dus zijn naam niet en u kan niet bewijzen dat hij bestaat.”.

Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan het bestaan van M.L.S. als vooraanstaand UDP-lid die gearresteerd was, en nog minder aan verzoekers bewering dat hij om deze redenen als zoon diende te vluchten.

2.9. Over zijn beweerde tante, N.N., is verzoeker eveneens geheel onwetend. Zijn verklaringen over haar zijn onbeduidend (zie CGVS p.10 al *“heel heel lang”* lid; ze vertaalt en soms kookt ze). Wat niet aannemelijk is indien verzoeker met zijn tante in eenzelfde compound woont (CGVS p. 13). Het weinige dat verzoeker wel stelt is daarenboven fout over de beweerde tante, N.N. die wel in de media gekomen met een eigen statement. Verzoeker was wel bekend met deze publicatie (CGVS p. 11) maar verzoeker geeft een geheel andere versie van de feiten dan N.N. zelf. Vooreerst stelt N.N. zichzelf voor als een zakenvrouw die toevallig langs het protest in Westfield passeerde op 14 april 2016 en dus toevallig gearresteerd werd (zie COI administratief dossier). Ze identificeert zich ook niet als een lid van de UDP, maar als een supporter. Aldus ontkent N.N. zelf dat ze vooraanstaand UDP-lid is en ze aan politiek doet. Verzoekers asielrelaas is ook op dit punt dan ook geheel zonder grond.

2.10. Ten slotte kan nog worden vastgesteld dat indien verzoeker de politiek in Gambia enigszins volgt, zoals het verzoekschrift ook benadrukt, dan kan niet blijken dat hij bekend is met de manifestaties die tot zijn beslissingen onder te duiken en te vertrekken hebben geleid. Zo wist verzoeker amper iets over het protest, naar aanleiding waarvan zijn vader en tante zouden gearresteerd zijn en was duidelijk dat hij niet wist waarom de tweede arrestatie had plaatsgegrepen en wie wanneer werd gearresteerd. De bestreden beslissing kan op dit punt gevolgd worden.

2.11. Uit bovenstaande kan enkel besloten worden dat verzoekers asielrelaas geheel verzonnen voorkomt.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.14. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Gambia geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij geen vertrouwen had in de uitkomst van de verkiezingen en de actuele ontwikkelingen in zijn land van herkomst en dat de feiten hem gelijk geven. *“Immers de Gambiaanse uittredende president Yahya Jammeh verzet zich tegen de verkiezingsuitslag middels inzetten van het leger omdat hij niet wil opstappen (zie stukken nrs. 3 en 4). De geuite vrees van verzoekende partij is hiermee kennelijk terecht en het motief dat zij kort voor de verkiezingen vertrok kan daarom niet als dragend motief voor de bestreden beslissing worden ingeroepen zonder tegen de gedocumenteerde feiten in te pleiten noch dienen om de verklaringen van verzoekende partij ongeloofwaardig te maken”.* Voorts stelt het verzoekschrift dat de bestreden beslissing *“dateert van na de meest actuele ontwikkelingen waarbij de Gambiaanse uittredende president kennelijk aangeeft zijn macht met de hulp van het leger te willen behouden (zie de stukken nrs. 3 en 4).*

Zelf kwam hij destijds met een staatsgreep aan de macht en is hiermee niet aan zijn proefstuk toe. Verwerende partij heeft hiermee geen rekening gehouden en uit de tekst van de bestreden beslissing blijkt dat zij de nood aan internationale bescherming op grond van artikel 48/4 van voormelde Wet van 15 december 1980 niet heeft onderzocht”.

2.15. Ter terechtzitting benadrukt verzoekers raadsman opnieuw de onzekere toestand in Gambia. De verwerende partij stelt daarop dat het CGVS de situatie op de voet volgt maar dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker om algemene veiligheidsredenen niet kan terugkeren naar Gambia. Verwerende partij voegt nog toe dat de documenten neergelegd door verzoekende partij van algemene aard zijn. De Raad stelt inderdaad vast dat geen concrete elementen worden aangebracht waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat in Gambia een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zich voordoet. De stukken door verzoekende partij neergelegd op het CGVS (in stuk 8 van het administratief dossier) en bij het verzoekschrift (stukken 3 en 4) kunnen enkel aantonen dat de verkiezingen woelig zijn verlopen en de huidige president die de verkiezingsuitslag wel aanvaardde zich toch aan de macht vastklampt en dit verder politieke onrust creëert.

2.16. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.17. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.18. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK